

Til lovforslag nr. L 59. Betænkning afgivet af Landbrugs- og Fiskeriudvalget den 8. december 1993

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om tilskud til efteruddannelse inden for jordbrugserhvervene

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til landbrugsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget en skriftlig henvendelse fra De danske Landboforeninger og Dansk Familielandbrug.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Fremskridtspartiets generelle holdning er, at den form for efteruddannelse, som der her er tale om, må afholdes af de enkelte landmænd. Inden for mange erhverv er der tale om efteruddannelse og kurser af forskellig art, som kan være relevante at deltage i for udøvelsen af sit erhverv, men her betaler kursusdeltagerne selv. Imidlertid er spørgsmålet, om det er en omkostning, der bør afholdes af virksomheden eller den enkelte selv, eller om omkostningen bør afholdes af alle os andre – skatteyderne.

Efterhånden gives der tilskud til dit og dat. Det hele betales i sidste ende af skatteyderne gennem en tårnhøj brandbeskatning.

Fremskridtspartiet ved godt, at tilskudsordningen efter dette lovforslag bl.a. skal ses i lyset af de obligatoriske sprøjtekurser, som landmændene nu skal igennem, men også masser af andre erhverv pålægges hele tiden nye krav. Her er det imidlertid virksomheden eller den

enkelte erhvervsudøver selv, der må bære omkostningen.

Skal en gruppe have tilskud til de kurser, som kunne være relevante for deres erhvervsudøvelse, kan alle andre grupper jo kræve samme ret. Vi er efterhånden endt derude, hvor alle skal have tilskud. Tilskuddet betales imidlertid af naboen, som så derefter tager på kursus og får kurset betalt af den første nabo. Sådan kører det hele rundt til alles fornøjelse, men tilskudssystemet koster mange penge i administration og bureaukrati.

Det bedste var derfor at gå en helt anden vej, nemlig at lade landmanden beholde en større del af sine egne tjente penge, og så lade landmanden afholde de omkostninger, der følger med driften af jordbruget.

De forhadte jordskatter kunne sagtens afvikles, og landmanden hermed befries for et skatteåg. Til gengæld skal landmændene så selv afholde flere af den slags omkostninger, som omfattes af lovforslaget.

Landbrugserhvervet er et yderst vigtigt erhverv for Danmark og det danske samfund både beskæftigelsesmæssigt og valutaindtjeningsmæssigt, men landbrugserhvervet har i alt for mange år været belempret med alt for meget bureaukrati, administration og skatte- og tilskudstænkning.

Tydeligst kommer det til udtryk i et enormt Landbrugsministerium, der giver støtte og tilskud af forskellig art på ikke mindre end 14,3 mia. kr. og modtager refusion fra EF eller Den Europæiske Union, som det nu hedder, på 12,4 mia. kr.